

губа; дѣто ще ся каже десеть миліона гроша. Смиѣйте сега какъ загубъ може да има цѣль единъ народъ отъ петъ и шесть миліона души! Той остава лишенъ отъ толкозь матеріално богатство, съ което можаше твърдѣ много да спомогне и за нравственнo-то си улущеніе тѣй щото и на този свѣтъ да благоденствува и на оцзи да блаженствува.

Ако не бѣхъ тѣзи суетни праздници, нѣмаше нито бащи-тѣ да губятъ всякъ годинъ толкозь голѣмы сумы, нито дѣца-та толкозь скѣпо врѣме, а отъ това много щѣше да напръдува народъ-тѣ и въ обогативаніе-то си и въ просвѣщеніе-то си; защото отъ тѣзи пары които можаше да придобие въ това врѣме що губи, само една четвъртъ ако жертвуваше за общъ ползъ, щѣхъ и училища добры да ся поддържатъ и списанія душеполезны да ся издаватъ, и хора учены и нравственны да ся отвѣждатъ и състояніе-то на народъ-тѣ отъ всякъ страхъ да ся улущава и да става народъ-тѣ благополученъ. Такъвыи сѣ слѣдствія-та на добръ-тѣ економіѣ на истинно-то благочестіе; а слѣдствія-та на много-то праздници сѣ, сиромашія, невѣжество, униженіе, суевѣріе, отклоненіе отъ правый-тѣ и истинный-тѣ пѣтъ и най послѣ изгубваніе на вѣчный животъ. Защото както по горѣ казахмы много-то праздници развалятъ истинно-то благочестіе, безъ което нѣма спасеніе.
